

UUT'T OLDE VODDEN

As ie Vodden en betjen kent
Wet iej daw door bunt vewend!
In de buutenwieken is te natuur
Door nog olderwets en puur!
Dat te bekieken kost gin cent!

Völle vremden zeûkt ter hier
Dan ook szommers eur vertier,
Want tis hier heel antrekkeluk,
Gin éne vindt ut gekkeluk
Dat zee hier hebt plezier!

kHoëve oew neet mee te delen
Dat hier bunt mooie kastelen.
Old en mooi, dat wis iej al,
Door's gin mense dee nog zal
Dóröver goan krakélen.

Moor mooier nog dan een kasteel
Uut de joren: weet ik veel?

Vindt vólle mense boom en plant
Zo weelderug door in Voddens
land,

Deé maakt ut tut zon mooi geheel!

Afwisslend bos, wei en land,
Zo ziej ut vanaf oew kant,
Op sommege plaassen is nog hei,
Al vin ie hier dan ok ging klei
In 't Galengoor is wel schier
zand!

As ut een betjen métvallen wil
En iej bunt een betjen stil
Kûj op enkle plaassen met hopen
Wilde kniënen zeen lopen,
Ze bunt vot bieje eerste gil!

'tBunt kniënen neet alléne,
Want hier wet iederéne
Tussen de béume in de busse,
't Löp of lig ter heel knusse;
Kôj van alle wild soms zeene!

Een háze zit toor zonder geluud;
Hé vret graag boerenkool en
spruut.

Dee is ok vólle groter,
En veral de jagers doot er
Ok vólle meer op uut!

Zon haze door zit goed wat an
Das de moeite weerd veur in de
pan!

De streupers bunt ter ok gek op,

Deur te schéten of met n strop
Vangt ze der wel us ene van!
Moor mooier nog is toch een ree
Ze liekt op een sik, en zee
Bunt ook zo ech elegant
As ze loopt in wei of land
Biej 't bos of in een allee.

Door bunt ook fazantenhennen
Veral in en onder dennen,
En de fazantenhanen
Tref ie langs de weg en banen
Aan de mooie veren kôj ze kennen.

Veldhoënders bunt trok nog zat
Dee nemt vake in tzand een bad,
Dan zit ze in tland te kroëlen
Maakt doorin een soort poëlen
Zomoor zon halfgrond gat,
Iej zeet ok nog wel een snippe
Ze liekt weinug op een kippe
Um te etten is ze neet gek!

't Is iets veur een lekkerbek,
Dee lekt tan af zien lippe!

De kooldoëve, af en toe
Bleert tee door ut roekoekoe
tGeet volgens een vast plan:
Dreemool roekoekoekoe, en dan
Door achteran nog: „Roe”!

Door bunt van alle veugle nog
Op te grond en in de loch,
Ok in struiken en op zeume
Want mees in hegen en béume
Hebt ze eur nôte toch!

De ekster, zwatwit, dus bont
Is brutôler as een hond.
Menug kuukentje vedween
As zon ekster plots vescheen
En een kloeke met kuukens vond.

Ook de kraaien doot tat wel,
tKuukentjen met hoas bloot vel
Pikt ze op en iej zeet hoe
Ze tslept noa eur nes tan toe!
De kloeke is tan as te hel!

Een markôle das ook een rover
Moor neet zo slimme slover
Ze neumt um ok de Vlaamse gaai
Hee maakt wat minder lawaai,
Zo liekt zien roven wat pover.

Een stootvogel zweeft in de luch
Steet stille soms, um vlug
Inens umnéer te vallen,
Een angstkreet heur ie schallen!
Hee bëekt tr éne nekke of rug!

Tegen béume, meestied de wat
slechte
Ziej een mooi gekleurde spechte,
Mees an de kante van ut bos
Hámert e op zon boom dan los
En maakt gaten, rond, en dan
rechte.

Biej twater bunt ook wilde ende
Dee brengt ons mense gin ellende.
Ai ze zeen wilt, wèes vezichtug
Want ze bunt nog al schichtug
En dan vlug vot de hele bende!

Een reiger ziej door ok nog wel
Mees alleen, moor soms een stel
Zee holt neet zo van bos en land
Moor stoat wat an de waterkant
Biej K kólke, sloot of kwel.

De ooeivaar is hier wat van slag,
Hee kump moor op een enkle dag
Kinderkes bregge hoas neet meer
't Gebeurd nog moor een enkle
keer!

Hef mien hier vrögger ok ebrach!
De kiefte löp had, en horizontaal
De leeuwerik stiëgt op, vertikaal,
weinug uut zukke dingen
Ze maakt tMaaktdeur schreeuwen
en zingen

Op eur eigen menier kabaal!
De nachtgeaal en de gèle-guurs,
Een goldvinke is een betjen stuurs
Gietling, liester, ut wipstetjen,
Biejméze, t roodbosjen ok een
betjen,

Zee zingt en fluit zich tureluurs!
De vos, eekhoorn, kiek ze een keer,
Ik roaj oe kom hier in de leer!
Kom toch alles us bekieken
Dan zal ut oew vaste blieken
Door's hier nog vólle; vólle meer!!